

พระราชบัญญัติ

มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๘

“พลังศรัทธา พลังล่าทุจริต”

พระราชบัญญัติ

มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๘

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๘

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
(สำนักงาน ป.ป.ท.)

ISBN : ๙๗๘-๖๑๖-๘๐๗๗-๐๕-๔

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

พิมพ์ที่ : บริษัท นิวัตรมดาการพิมพ์ จำกัด
๒๐๒ ซอยเจริญกรุง ๕๗ แขวงยานนาวา เขตสาทร
กรุงเทพ ฯ ๑๐๑๒๐ โทร. ๐ ๒๖๗๕ ๖๐๖๒-๓

คำนำ

โดยที่ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ และพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แก้ไขปรับปรุงเนื้อหาของพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งมีการแก้ไขหลักการในสาระสำคัญและเพิ่มหน้าที่และอำนาจในการไต่สวนคดีให้กับสำนักงาน ป.ป.ท. ดังนี้ ๑) แก้ไขบทนิยามคำว่า “ประพฤติมิชอบ” โดยกำหนดให้การฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระบียบหรือข้อบังคับ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ การกระทำความผิดทางวินัย แต่ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่ เป็นความผิดประพฤติมิชอบ เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจในการดำเนินคดีวินัยและอาญากับเจ้าหน้าที่ของรัฐในฐานความผิดประพฤติมิชอบด้วยตนเอง โดยไม่ต้องรอมอบหมายจากหน่วยงานอื่น ๒) การรับส่งสำนวนคดีทุจริตต่อหน้าที่จากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการบัญญัติรองรับทั้งมอบหมายเป็นการทั่วไป และมอบเป็นเรื่อง ๆ ไป ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ๓) ระยะเวลาดำเนินการไต่สวน ให้มีความรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยให้เริ่มดำเนินการไต่สวนภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง และต้องดำเนินการไต่สวนให้แล้วเสร็จภายใน ๒ ปี ขยายได้ไม่เกิน ๓ ปี เว้นแต่เป็นคดีที่ต้องไต่สวนหรือขอรับเอกสารจากต่างประเทศให้ขยายระยะเวลาออกไปเท่าที่จำเป็น แต่รวมแล้วไม่เกิน ๕ ปี ๔) การดำเนินการทางวินัย ผู้บังคับบัญชาต้องลงโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ชี้มูลภายใน ๖๐ วัน และหากไม่ดำเนินการโดยไม่มีเหตุอันควร ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ ๕) การออกหมายจับและอำนาจในการจับกุมผู้กระทำความผิด กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย มีอำนาจดำเนินการโดยตรงในการยื่นคำร้องขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจ ออกหมายจับ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูลหากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี และในการจับหรือควบคุมตัว คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ เพื่อให้การแก้ไขปัญหาคาทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงาน ป.ป.ท. มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันยิ่งขึ้น

การจัดพิมพ์หนังสือเล่มนี้ ได้มีการแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาของพระราชบัญญัติ มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้เป็นปัจจุบัน โดยได้นำพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ พระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ และ พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ มารวบรวมไว้เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหรืออ้างอิง

คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือ “พระราชบัญญัติมาตรการของ ฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถึง ฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๖๘” เล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนบุคคลทั่วไป ในการศึกษา ค้นคว้าหรืออ้างอิงได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

พระราชบัญญัติ
มาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑
เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๖ และมาตรา ๖๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๒ การไต่สวน ให้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓^๒ ในพระราชบัญญัตินี้

“ทุจริตในภาครัฐ” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติมิชอบในภาครัฐ

“ทุจริตต่อหน้าที่” หมายความว่า ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามิได้ตำแหน่งหรือหน้าที่ซึ่งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น หรือกระทำการอันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญาหรือตามกฎหมายอื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า กระทำการหรือละเว้นการกระทำ อันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ รวมทั้งการกระทำอันเป็นความผิดทางวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น แต่ทั้งนี้ ไม่รวมถึงทุจริตต่อหน้าที่

“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

“ก.พ.ค.” หมายความว่า คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน และให้หมายความรวมถึงองค์กรที่มีกฎหมายอื่นจัดตั้งให้ทำหน้าที่ในลักษณะเดียวกันด้วย

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๕/ตอนที่ ๒๑ ก/หน้า ๑/๒๔ มกราคม ๒๕๕๑

^๒ มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒/ตอนที่ ๗ ก/หน้า ๕/๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ไม่รวมถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้พิพากษาและตุลาการ
- (๒) พนักงานอัยการ
- (๓) ผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น ผู้ช่วยผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของศาล รัฐสภา องค์กรตามรัฐธรรมนูญ และองค์กรอิสระจากการควบคุมหรือกำกับของฝ่ายบริหารที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ

(๕) กรรมการในหรือของหน่วยงานของรัฐ

(๖) เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งร่วมกระทำความผิดกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) (๔) หรือ (๕)

“ผู้ถูกกล่าวหา” หมายความว่า ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติดีชอบและได้รับการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะในฐานะเป็นตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

“ไต่สวน” หมายความว่า แสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐด้วย

“พนักงาน ป.ป.ท.” หมายความว่า เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. และผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่าชำนาญการ หรือเทียบเท่าให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท.

“เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.” หมายความว่า ผู้ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานราชการให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“รองเลขาธิการ” หมายความว่า รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“ผู้ช่วยเลขาธิการ” หมายความว่า ผู้ช่วยเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ และประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้^๓

ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีอำนาจออกระเบียบและประกาศกับแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบและประกาศตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองที่มีผลเป็นการทั่วไปเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕ ให้มีคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรียกโดยย่อว่า “คณะกรรมการ ป.ป.ท.” ประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้งตามมาตรา ๕/๑ และมีเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง^๔

^๓ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๔ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งข้าราชการในสำนักงานจำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มิให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๖ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ มาใช้บังคับกับเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจะมอบหมายบุคคลใดให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นกรรมการแทนมิได้^๔

มาตรา ๕/๑^๖ เมื่อมีกรณีที่ต้องสรรหาและคัดเลือกกรรมการ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในการสรรหากรรมการ ให้คณะรัฐมนตรี คณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินสรรหาและเสนอรายชื่อบุคคลผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ (๔) องค์การละห้าคน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีเหตุทำให้ต้องมีการสรรหาและคัดเลือกกรรมการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือก สำหรับกรณีที่เป็นการสรรหาเพื่อแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้องค์กรดังกล่าวแต่ละองค์กรเสนอรายชื่อเท่าจำนวนกรรมการที่ว่างลง

(๒) ให้มีคณะกรรมการคัดเลือก ประกอบด้วย ประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และประธานผู้ตรวจการแผ่นดินเป็นกรรมการคัดเลือก โดยให้เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการคัดเลือกคนหนึ่ง ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งใดหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ทำการแทน ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน หรือผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้น ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือกแทน

(๓) ให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการจากรายชื่อบุคคลตาม (๑) ให้ได้จำนวนตามที่จะต้องแต่งตั้ง

^๔ มาตรา ๕ วรคส. เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^๖ มาตรา ๕/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการคัดเลือกคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนตาม (๓) ให้แจ้งให้องค์กรตาม (๑) แต่ละองค์กรเสนอรายชื่อบุคคลใหม่เป็นจำนวนเท่ากับจำนวนกรรมการที่ยังขาดอยู่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการคัดเลือกบุคคลได้ไม่ครบจำนวนดังกล่าว และให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกเพิ่มเติมตาม (๓) เป็นกรรมการเพิ่มเติมจากที่มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการไว้แล้ว

(๕) เมื่อได้มีการคัดเลือกบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการประชุมเลือกกันเองเพื่อเป็นประธานกรรมการคนหนึ่ง และให้คณะกรรมการคัดเลือกแจ้งรายชื่อผู้ได้รับคัดเลือกเป็นประธานกรรมการและกรรมการพร้อมเอกสารหลักฐานตามมาตรา ๗ วรรคสอง รวมทั้งความยินยอมของบุคคลดังกล่าวต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการตาม (๓) และ (๔) ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

มาตรา ๖ กรรมการต้อง

(ก) มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์

(๒) มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓) มีสัญชาติไทย

(๔) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๕) เป็นหรือเคยเป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ตุลาการศาลปกครองสูงสุด ผู้พิพากษาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา หรือรับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองอัยการสูงสุด อธิบดีหรือผู้ดำรงตำแหน่งทางบริหารในหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจบริหารเทียบเท่าอธิบดี หรือดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าศาสตราจารย์

(ข) ไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีตำแหน่งในพรรคการเมือง

(๒) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

- (๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช
 - (๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย
 - (๕) ติดยาเสพติดให้โทษ
 - (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
 - (๗) ต้องคำพิพากษาให้จำคุก แม้คดีนั้นจะยังไม่ถึงที่สุดหรือมีการรอการลงโทษ หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาอันถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
 - (๘) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ
 - (๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ
 - (๑๐) เคยถูกวุฒิสภามีมติให้ถอดถอนออกจากตำแหน่ง
- มาตรา ๗ ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการต้อง
- (๑) ไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ
 - (๒) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งหากผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด
 - (๓) ไม่ประกอบวิชาชีพอิสระอื่นใด
 - (๔) ไม่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น
 - (๕) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เว้นแต่ในฐานะเป็นกรรมการในคณะกรรมการ ป.ป.ท.
- ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการผู้ใดมีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งในวันที่ได้รับการคัดเลือก ถ้าผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกจากตำแหน่งตาม (๑) (๒) หรือ (๕) หรือแสดงหลักฐานให้เป็นที่เชื่อได้ว่าตนเลิกประกอบวิชาชีพอิสระตาม (๓) แล้ว ทั้งนี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับการคัดเลือก ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการต่อไปได้ ถ้าผู้นั้นมิได้แสดงหลักฐานดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าบุคคลนั้นไม่ได้รับการคัดเลือก และให้คณะกรรมการคัดเลือกพิจารณาคัดเลือกใหม่

โดยจะพิจารณาจากรายชื่อบุคคลที่มีการเสนอไว้แล้วตามมาตรา ๕/๑ (๑) หรือจะขอให้องค์กรตามมาตรา ๕/๑ (๑) เสนอรายชื่อบุคคลใหม่ก็ได้โดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๔) มาใช้บังคับโดยอนุโลม^๗

มาตรา ๘ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการใหม่ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙^๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) มีอายุครบเจ็ดสิบห้าปี

(๓) ลาออก

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ หรือมาตรา ๗

(๕) คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่ หรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือร่ำรวยผิดปกติ หรือจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบ หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๖) คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

ในกรณีมีปัญหาว่ากรรมการผู้ใดต้องพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) หรือไม่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นผู้วินิจฉัย

^๗ มาตรา ๗ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^๘ มาตรา ๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

การพ้นจากตำแหน่งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ

มาตรา ๑๐^๔ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ และยังมีได้แต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่มีกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

ในกรณีที่ประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ให้กรรมการที่เหลืออยู่เลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานกรรมการไปพลางก่อนจนกว่าประธานกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่ และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๕/๑ (๕) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑ ให้ถือว่ากรรมการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนดให้ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๓ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

^๔มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๑๔ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุมให้ประธานกรรมการมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม

มาตรา ๑๕ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมากของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ไม่ว่าเป็นการลงมติในการวินิจฉัยหรือให้ความเห็นชอบตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๖ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกไว้ด้วย

มาตรา ๑๗^{๑๐} ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับดูแลสำนักงานในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย มาตรการ และแผนพัฒนา รวมทั้งการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการต่าง ๆ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

(๓) ไต่สวนและวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ และกำกับดูแลการไต่สวนเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๑๘/๔ รวมทั้งพิจารณาให้ความเห็นชอบสำนวนการไต่สวนดังกล่าว

^{๑๐} มาตรา ๑๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๔) พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้ว หรือสำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไต่สวนเอง

(๕) ไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในกรณีที่ต้องดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ในการไต่สวนดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้วเสนอสำนวนเพื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาต่อไปก็ได้

(๖) ดำเนินการสรุปสำนวนตาม (๔) และ (๕) พร้อมทั้งความเห็นส่งพนักงาน อัยการเพื่อฟ้องคดีอาญากับผู้กระทำความผิดต่อไป

(๗) กำกับดูแลและกวดขันการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ของพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ของสำนักงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวเป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

(๘) จัดทำรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี สถาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา เพื่อทราบ และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบด้วย

(๙) ออกระเบียบกำหนดเครื่องแบบและการแต่งเครื่องแบบของกรรมการ และที่ปรึกษากรรมการ และกำหนดแบบบัตรประจำตัวที่ปรึกษากรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท.

(๑๐) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเมื่อมีความจำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย ในเรื่องอื่นที่มีใช้การไต่สวน เว้นแต่เป็นการแต่งตั้งตามมาตรา ๒๔ วรรคสาม

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัตินี้ หรือการอื่นใดเกี่ยวกับการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐหรือป้องกันความเสียหายอันจะเกิดต่อส่วนรวม ตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ตาม (๓) และ (๕) เฉพาะเมื่อกรรมการดำเนินการไต่สวนเองด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗/๑^{๑๑} ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) ให้รวมถึงการดำเนินการกับบุคคลอื่นซึ่งเป็นตัวการ ผู้ใช้ ผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ หรือนิติบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่บุคคลตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำความผิดด้วยกฎหมายด้วย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) และ (๕) และการดำเนินคดี ภายหลังการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้หมายรวมถึงการดำเนินการกับคดีที่มีการกระทำ เป็นกรรมเดียวแต่ผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งไม่อยู่ในอำนาจที่จะ ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๓) (๔) หรือ (๕) และคดีที่มีการกระทำความผิดเกี่ยวของ กันและความผิดเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่จะต้องดำเนินการในคราวเดียวกันด้วย

มาตรา ๑๘^{๑๒} ในการไต่สวนและวินิจฉัยข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกให้สถาบันการเงิน ส่วนราชการ องค์กร หรือหน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ ส่งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมาเพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจง เป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวนหรือเพื่อประกอบการ พิจารณา

(๒) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวนมา เพื่อให้ถ้อยคำ ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งบัญชีเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ มาเพื่อไต่สวน หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๓) ดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายเพื่อเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ทำการ หรือสถานที่อื่นใด รวมทั้งยานพาหนะของบุคคลใด ๆ ในเวลาระหว่าง พระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาที่มีการประกอบกิจการ

^{๑๑}มาตรา ๑๗/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๒}มาตรา ๑๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

เพื่อตรวจสอบ ค้น ยึด หรืออายัด เอกสาร ทรัพย์สิน หรือพยานหลักฐานอื่นใดซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไต่สวน และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จในเวลาดังกล่าวให้สามารถดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๔) ขอให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเข้าร่วมปฏิบัติหน้าที่ได้ตามความเหมาะสม โดยให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามที่ขอได้ตามสมควรแก่กรณี

คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมอบหมายให้อนุกรรมการไต่สวน เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้ช่วยเลขาธิการ หรือหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนได้ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ ประธานกรรมการจะมอบหมายให้เลขาธิการลงนามในเอกสารแทนก็ได้

มาตรา ๑๘/๑^{๑๓} ในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการในแต่ละกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนโดยกำหนดหลักเกณฑ์หรือลักษณะของความผิดไว้เป็นการทั่วไป

(๑) เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงาน ว่ามีผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องร้องเรียนโดยตรง หรือความปรากฏโดยประการอื่นหรือได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปได้ แต่ในกรณีที่มีใช่เป็นเรื่องที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบด้วย

(๒) ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ตั้งแต่วันที่ความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือวันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่อง แล้วแต่กรณี

^{๑๓}มาตรา ๑๘/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๓) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการเองตาม (๑) หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติจะดำเนินการเรื่องนั้นเอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนเท่าที่มีอยู่ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยให้คัดสำเนาสำนวนดังกล่าวเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานด้วย

(ข) กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป

(๑) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานได้รับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

(๒) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนในเรื่องใด ให้เริ่มนับระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๓) เรื่องใดที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากปรากฏว่าในขณะที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ล่วงพ้นเวลาที่จะดำเนินการทางวินัยและดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาแล้ว ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือเป็นกรณีที่เหลือเวลาไม่ถึงหกเดือนและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าไม่อยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนล่วงพ้นเวลาดังกล่าวได้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

มาตรา ๑๘/๒^{๑๔} ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ โดยในส่วนที่เกี่ยวกับระยะเวลาการกล่าวหา ระยะเวลาการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูล ให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ

^{๑๔} มาตรา ๑๘/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

ในเรื่องใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องห้ามมิให้รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๕ (๕) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทั้งนี้ ในการดำเนินการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ ด้วย

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการแทนคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่ได้รับมอบหมายแล้วเสร็จ ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการไต่สวนและการชี้มูลเพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานปฏิบัติให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. และสำนักงานดำเนินการตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘/๓^{๑๕} ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘/๑ หากพบว่าเป็นเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือมีเรื่องที่ไม่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมอยู่ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องคืนให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบ เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๘/๔^{๑๖} เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานไม่ว่าจะมีการกล่าวหาหรือไม่ ว่ามีเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดประพฤติมิชอบ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีลักษณะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่รวมอยู่ด้วย และเรื่องนั้นมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๘/๑ ให้ส่งเรื่องทั้งหมดนั้นให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

^{๑๕} มาตรา ๑๘/๓ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๑๖} มาตรา ๑๘/๔ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒) ในกรณีที่เป็นเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีใช้เป็นกรณีตาม (๑) เมื่อเลขาธิการสั่งให้ดำเนินการต่อไปแล้ว ให้พนักงาน ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้ การไต่สวนดังกล่าวให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

มาตรา ๑๙^{๑๗} เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแจ้งให้หน่วยงานใดดำเนินการจัดให้กรรมการ เลขาธิการ หรืออนุกรรมการหรือพนักงาน ป.ป.ท. ซึ่งได้รับมอบหมายให้ไต่สวน เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลอื่นที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะเกี่ยวข้องในเรื่องที่กล่าวหาเพื่อประโยชน์ในการไต่สวน หรือเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กรรมการ เลขาธิการ อนุกรรมการ หรือพนักงาน ป.ป.ท. จะขอเข้าถึงข้อมูลของหน่วยงานใดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แต่ต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น

มาตรา ๑๙/๑^{๑๘} คณะกรรมการ ป.ป.ท. พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด จะเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีลักษณะเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลบรรดาที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่มิได้ การเปิดเผยข้อมูลอื่นใดเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบ ให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในขั้นก่อนการไต่สวน ห้ามเปิดเผยชื่อผู้ถูกร้อง เว้นแต่มีเหตุอันจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนและได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว

(๒) เมื่อได้ดำเนินการไต่สวนแล้ว มีพยานหลักฐานพอสมควรก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะพิจารณาวินิจฉัย จะเปิดเผยข้อมูลใดมิได้ เว้นแต่เฉพาะที่

^{๑๗} มาตรา ๑๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๑๘} มาตรา ๑๙/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

จำเป็นเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปตามวิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด การเปิดเผยมติโดยสรุปให้กระทำได้

ในการเปิดเผยข้อมูลตามวรรคหนึ่งจะเปิดเผยชื่อผู้กล่าวหา ผู้แจ้งเบาะแส และผู้ซึ่งเป็นพยานมิได้ และต้องไม่กระทบต่อรูปคดีหรือความปลอดภัยในชีวิตหรือทรัพย์สินของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๙/๒^{๑๔} เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยตามมาตรา ๓๘ และความผิดนั้นเป็นความผิดทางอาญาด้วย หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้ถูกกล่าวหาจะหลบหนี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือผู้ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายมีอำนาจดำเนินการขอให้ศาลที่มีเขตอำนาจออกหมายจับและควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาไว้

ในการจับและควบคุมตัวบุคคลตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมอบหมายพนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ดำเนินการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับมอบหมายดังกล่าวดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมายโดยเร็ว

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราว และการดำเนินการของพนักงานอัยการ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดมีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในเรื่องใด คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจมีมติให้ผู้นั้นเข้าร่วมดำเนินการได้ส่วน พิจารณา หรือวินิจฉัยเรื่องนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

^{๑๔}มาตรา ๑๙/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ใดถูกกล่าวหาต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำการทุจริตต่อหน้าที่หรือร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ และคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติรับคำกล่าวหาไว้ดำเนินการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต การปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการผู้นั้นต่อไปให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจกำหนดให้กรรมการผู้นั้นยุติการปฏิบัติหน้าที่ไว้ก่อนก็ได้

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าคำกล่าวหาไม่มีมูลความผิด ให้กรรมการที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นในระหว่างที่ยุติการปฏิบัติหน้าที่เต็มจำนวน

มาตรา ๒๑/๑^{๒๐} ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการ ไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือผู้ซึ่งช่วยเหลือบุคคลดังกล่าว ผู้ใดถูกดำเนินคดีไม่ว่าเป็นคดีแพ่ง คดีอาญา หรือคดีปกครอง และไม่ว่าจะถูกฟ้องในขณะดำรงตำแหน่งหรือเมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว ถ้าการถูกดำเนินคดีดังกล่าว เป็นเพราะเหตุที่ได้มีมติ คำสั่ง หรือปฏิบัติหน้าที่ และมีใช้เป็นกรณีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ให้สำนักงานมีอำนาจให้ความช่วยเหลือในการต่อสู้คดีแก่บุคคลดังกล่าว และในกรณีที่พนักงานอัยการมิใช่เป็นผู้ฟ้อง อาจขอให้พนักงานอัยการหรือทนายความเข้าแก้ต่างให้แก่บุคคลเหล่านั้นก็ได้ การให้ความช่วยเหลือดังกล่าว ให้รวมถึงค่าฤชาธรรมเนียมและค่าทนายความด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่และการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ในการมีความเห็น มติ คำสั่ง ในการตรวจสอบ ไต่สวน หรือการพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าได้กระทำไปโดยสุจริต ย่อมได้รับความคุ้มครอง

^{๒๐} มาตรา ๒๑/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๒๑/๒^{๒๑} กรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจแต่งตั้งบุคคลเป็นที่ปรึกษาได้ตามความจำเป็น เพื่อให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการตามที่ได้รับมอบหมาย ทั้งนี้ ที่ปรึกษาของกรรมการทั้งคณะรวมแล้วต้องไม่เกินสิบห้าคน

การแต่งตั้งที่ปรึกษาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ที่ปรึกษามีสิทธิได้รับค่าตอบแทน ค่าเดินทาง ค่าที่พัก และสิทธิประโยชน์อื่นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๒๒ ให้กรรมการได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

ให้กรรมการโดยตำแหน่งได้รับเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ให้อนุกรรมการได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๒^{๒๒}

การไต่สวน

มาตรา ๒๓ ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. แล้วแต่กรณี ต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องตรงตามความจริงที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นคุณหรือเป็นโทษต่อผู้ถูกกล่าวหา โดยต้องเริ่มดำเนินการไต่สวนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และต้องไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน

^{๒๑} มาตรา ๒๑/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๒} หมวด ๒ การไต่สวน มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๔๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

สองปีนับแต่วันที่ได้รับเรื่องหรือความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ระยะเวลาสองปีดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจขยายเวลาออกไปตามที่จำเป็นได้ แต่รวมแล้วต้องไม่เกินสามปี เว้นแต่เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องเดินทางไปไต่สวนในต่างประเทศ หรือขอรับเอกสารหลักฐานจากต่างประเทศ จะขยายเวลาออกไปเท่าที่จำเป็นแต่รวมแล้วไม่เกินห้าปีก็ได้

ในการไต่สวนและพิจารณาวินิจฉัยพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาสอบสวนและดำเนินการเพื่อลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งกระทำโดยจงใจ ปลอมปละละเลย หรือประมาทเลินเล่อ โดยเร็ว

มาตรา ๒๔ ในการดำเนินการไต่สวนของพนักงาน ป.ป.ท. ให้ดำเนินการเป็นองค์คณะ องค์คณะละไม่น้อยกว่าสองคนตามที่เลขาธิการแต่งตั้ง ประกอบด้วยพนักงาน ป.ป.ท. อย่างน้อยหนึ่งคน และจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ไม่เกินสองคนร่วมเป็นองค์คณะด้วยก็ได้ ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เกินสองคนก็ได้ แต่ต้องมีพนักงาน ป.ป.ท. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นการไต่สวนเบื้องต้นก่อนจะมีคำสั่งรับเรื่องไว้พิจารณา ในกรณีเช่นนี้ เลขาธิการจะมอบหมายให้พนักงาน ป.ป.ท. คนหนึ่งเป็นผู้ดำเนินการก็ได้

การแต่งตั้งและองค์ประกอบขององค์คณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนเรื่องใดที่เป็นเรื่องสำคัญหรือมีความซับซ้อน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนตามข้อเสนอแนะของเลขาธิการเพื่อดำเนินการไต่สวนก็ได้

เมื่อผู้ไต่สวนตามวรรคหนึ่งและวรรคสามดำเนินการไต่สวนแล้วเสร็จ ให้เสนอสำนวนการไต่สวนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและวินิจฉัยชี้มูลต่อไป ในการนี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ไต่สวนเพิ่มเติม หรือจะไต่สวนเองใหม่ทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ ให้ระบุเหตุผลของการดำเนินการดังกล่าวไว้ด้วย

ให้ถือว่าสำนวนการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้ความเห็นชอบแล้วเป็นสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท.

ภายใต้หลักเกณฑ์และระยะเวลาการไต่สวนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะออกระเบียบกำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิธีการไต่สวนของผู้ไต่สวนและวิธีการทำสำนวนการไต่สวนก็ได้

มาตรา ๒๕ ห้ามมิให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับหรือพิจารณาเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. รับไว้พิจารณาหรือได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว

(๒) เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้วินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดแล้ว และไม่มีพยานหลักฐานใหม่ซึ่งเป็นสาระสำคัญแห่งคดี

(๓) เรื่องที่เป็นคดีอาญาในประเด็นเดียวกันและศาลประทับฟ้องหรือพิพากษาหรือมีคำสั่งเสร็จเด็ดขาดแล้ว เว้นแต่คดีนั้นได้มีการถอนฟ้องหรือทิ้งฟ้อง หรือเป็นกรณีที่ศาลยังมีได้วินิจฉัยในเนื้อหาแห่งคดี

(๔) ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาตาย

(๕) เรื่องที่ผู้ถูกร้องหรือผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐก่อนถูกกล่าวหาเกินห้าปี

มาตรา ๒๖ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่องที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เรื่องที่ไม่ระบุพยานหลักฐานหรือระบุพฤติการณ์แห่งการกระทำที่ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนได้

(๒) เรื่องที่ล่วงเลยมาแล้วเกินห้าปีนับแต่วันเกิดเหตุจนถึงวันที่มีการกล่าวหา และเป็นเรื่องที่ไม่อาจหาพยานหลักฐานเพียงพอที่จะดำเนินการไต่สวนต่อไปได้

(๓) เรื่องที่ไม่ใช่เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๔) เรื่องประพฤติมิชอบที่มีใช่เป็นความผิดวินัยและไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๕) เรื่องที่องค์กรบริหารงานบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐกำลังพิจารณาอยู่หรือได้พิจารณาเป็นที่ยุติแล้ว และไม่มีเหตุแสดงให้เห็นว่าการพิจารณานั้นไม่ชอบ

มาตรา ๒๗ เรื่องที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาแล้ว ปรากฏจากการไต่สวนว่าเป็นเรื่องตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะสั่งให้ยุติการดำเนินการไต่สวนก็ได้

เรื่องที่ไม่รับไว้พิจารณาตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) หรือที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งยุติการดำเนินการไต่สวนตามวรรคหนึ่ง เลขาธิการจะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหาเพื่อดำเนินการทางวินัยหรือดำเนินการ ตามหน้าที่และอำนาจต่อไปแล้วรายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบก็ได้

มาตรา ๒๘ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมายให้เลขาธิการเป็นผู้พิจารณา รับหรือไม่รับเรื่องไว้พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องเป็นเบื้องต้นตามหลักเกณฑ์และ เงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด แล้วรายงานคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ ทุกสิบห้าวัน ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่มีมติเป็นอย่างอื่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันได้รับรายงาน ให้ถือว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับหรือไม่รับเรื่องนั้นไว้ พิจารณาหรือสั่งจำหน่ายเรื่องนั้นตามคำสั่งเบื้องต้นของเลขาธิการ

มาตรา ๒๙ การกล่าวหาจะทำได้ด้วยวาจา ทำเป็นหนังสือ หรือผ่านวิธีการทาง อิเล็กทรอนิกส์ก็ได้โดยกรณีที่ถูกกล่าวหาด้วยวาจา ให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกคำกล่าวหาและจัดให้ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาในบันทึกการกล่าวหา นั้นไว้

ให้เป็นหน้าที่ของสำนักงานในการเผยแพร่วิธีการส่งคำกล่าวหาเป็นหนังสือหรือ ส่งด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๓๐ ในการไต่สวนเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ต้องไม่เป็นผู้มี ลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ หรือเคยสอบสวนหรือพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องที่กล่าวหา ในฐานะอื่น ที่มีใช้เป็นการไต่สวนตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่กล่าวหา

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๔) เป็นผู้กล่าวหาหรือเป็นคู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือพี่น้องร่วมบิดา มารดา หรือร่วมบิดาหรือมารดากับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

(๕) มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดในฐานะญาติหรือเป็นหุ้นส่วนหรือมีผลประโยชน์ ร่วมกันหรือขัดแย้งกันทางธุรกิจกับผู้กล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหา

ในการดำเนินการเรื่องใด ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดมีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้นั้นแจ้งต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเร็ว และระหว่างนั้นห้ามมิให้บุคคล

ดังกล่าวเกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นจนกว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะวินิจฉัย ซึ่งต้องวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ถูกกล่าวหาจะคัดค้านผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ ซึ่งมีเหตุตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยให้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบถึงเหตุแห่งการคัดค้าน และให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยโดยเร็ว ในระหว่างที่รอการวินิจฉัยให้ผู้ไต่สวนซึ่งถูกคัดค้านระงับการปฏิบัติหน้าที่ไว้พลางก่อน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคสองและวรรคสามให้เป็นที่สุด การดำเนินการที่ได้ดำเนินการไปแล้วก่อนการแจ้งตามวรรคสองหรือมี คำคัดค้านตามวรรคสาม ให้เป็นอันใช้ได้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๓๑ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำการอันเป็นการ ประพฤติมิชอบ และคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณา ก่อนผู้นั้นพ้นจากการ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ แม้ภายหลังเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ ของรัฐด้วยเหตุอื่นที่มีไขเหตุตาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้อง ไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติรับไว้พิจารณา ภายหลังจากที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไปแล้วไม่เกินหนึ่งปี ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีอำนาจดำเนินการต่อไปได้ แต่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๒๓ แต่ต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันที่ผู้ถูกกล่าวหา นั้นพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ

ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ไม่เป็นการตัดอำนาจ คณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาต่อไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูล ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็วซึ่งต้องไม่ช้ากว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ

มาตรา ๓๓ ในการไต่สวน เมื่อมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหาว่ามีมูลความผิดแล้ว ให้ส่งหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามที่ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร

ในการรับทราบข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาจะเป็นหนังสือมีข้อความแสดงการรับทราบข้อกล่าวหาพร้อมทั้งลงลายมือชื่อส่งมายังสำนักงาน หรือจะมารับทราบข้อกล่าวหาจากพนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ด้วยตนเองก็ได้

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำหนังสือรับทราบหรือมารับทราบข้อกล่าวหาด้วยตนเองภายในกำหนดเวลา ไม่ว่าด้วยเหตุใดให้พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. บันทึกไว้ และให้ถือว่าได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาโดยชอบแล้ว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการมาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วยตนเองหรือการให้ถ้อยคำใด ๆ ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิในนายความหรือบุคคลซึ่งผู้ถูกกล่าวหาไว้วางใจเข้าฟังการชี้แจงหรือการให้ถ้อยคำของตนได้ แต่ต้องไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการไต่สวนคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิตหรือมีอัตราโทษจำคุก หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มีนายความและร้องขอ ให้สำนักงานจัดหาทนายความให้ สำหรับการดำเนินการกับเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี ให้เป็นไปตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญากำหนด

มาตรา ๓๔ หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหา และข้อกล่าวหา ซึ่งต้องมีรายละเอียดตามสมควรเพียงพอที่จะทำให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจข้อกล่าวหาได้

(๒) สิทธิในการชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้งระยะเวลาที่ต้องส่งคำชี้แจงหรือมาชี้แจงด้วยตนเอง ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

(๓) สิทธิและระยะเวลาในการคัดค้านตามมาตรา ๓๐

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมและเพื่อให้การไต่สวนเป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาส่งคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือนำพยานบุคคลมาให้ปากคำ แม้จะพ้นกำหนดเวลาแล้วแต่ก่อนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติวินิจฉัยชี้มูล ให้ผู้ไต่สวนตามมาตรา ๒๔ นำคำชี้แจง พยานหลักฐาน หรือคำให้การของพยานมาประกอบการพิจารณาในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ประกอบการพิจารณา แล้วแต่กรณีด้วย

มาตรา ๓๖ เมื่อได้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาตามมาตรา ๓๓ แล้ว ถ้าคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ถูกกล่าวหา ยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ทางราชการหรือเป็นอุปสรรคในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะส่งเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่เป็นการชั่วคราวก็ได้

เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา นั้นหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ต้องพิจารณา วินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในหกเดือนนับแต่วันที่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่พ้นกำหนดหกเดือนแล้ว คณะกรรมการ ป.ป.ท. ยังมิได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล หรือ ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหา ดำเนินการสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหยุดปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคสอง ให้มีผลทางกฎหมายเช่นเดียวกับการสั่งพักราชการหรือพักงานตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

ให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวหาทราบถึงผลการไต่สวนโดยเร็ว

ความในมาตรานี้ไม่เป็นการตัดอำนาจของผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่จะดำเนินการตามอำนาจที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น

ความในมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่หน่วยงานของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ องค์การมหาชน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

มาตรา ๓๗ ในการไต่สวนต้องไม่ทำการใด ๆ อันเป็นการให้คำมั่นสัญญา ชูเชิญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับหรือกระทำโดยมิชอบด้วยประการอื่นใด เพื่อจูงใจให้ผู้หนึ่งให้ถ้อยคำในเรื่องที่ไต่สวน

ในการสอบปากคำบุคคลใด จะกระทำโดยวิธีการบันทึกลงในวัสดุซึ่งถ่ายทอด ออกเป็นภาพหรือเสียงหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่วิธีการดังกล่าวต้องเป็นวิธีการ ที่ผู้ให้ถ้อยคำนั้นอาจตรวจสอบถึงความถูกต้องของบันทึกการให้ปากคำนั้นได้

เพื่อประโยชน์ในการไต่สวน คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจนำพยานหลักฐาน ที่ได้จากการไต่สวนหรือพยานหลักฐานที่ได้มาจากต่างประเทศอันได้มาอย่างถูกต้อง ตามกฎหมายในคดีใดคดีหนึ่งมาใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการไต่สวน ที่เกี่ยวข้องได้ และเมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. รับรองความมีอยู่จริงและความถูกต้อง ของพยานหลักฐานนั้นแล้ว ให้ศาลรับฟังเป็นพยานหลักฐานในศาลได้

มาตรา ๓๘ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดกระทำความผิดทางวินัยอันเป็นการกระทำการทุจริตในภาครัฐ ให้ประธาน กรรมการแจ้งไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่งนอกจากมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. แล้ว ต้องส่ง รายงานการไต่สวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ข้อกล่าวหา ข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และความผิดที่กระทำ โดยสรุปด้วย

เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาได้รับแจ้งตาม วรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหา นั้น พิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบสวนวินัยอีก และให้ถือว่ามติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และรายงานการไต่สวน ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นชอบแล้ว เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของ คณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหาร งานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งไม่มีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการ ตามหน้าที่และอำนาจต่อไป โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีการประพฤติมิชอบให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนมีอำนาจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐด้วยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตายไม่ว่าก่อนหรือหลังที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติวินิจฉัยชี้มูล เว้นแต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว แต่ไม่เป็นการตัดอำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่จะดำเนินการเพื่อดำเนินคดีอาญาภายใต้กำหนดอายุความต่อไป ในการนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการไต่สวนเพื่อให้ทราบเหตุแห่งความล่าช้าของการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย และประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

การดำเนินการลงโทษทางวินัยตามวรรคสามที่เป็นกรณีทุจริตต่อหน้าที่ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

มาตรา ๓๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๙/๑ วรรคสอง เพื่อประโยชน์ในการใช้สิทธิอุทธรณ์ของผู้ถูกกล่าวหา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามคำร้องขอของผู้ถูกกล่าวหาได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๔๐ ในการพิจารณาโทษทางวินัยตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามมาตรา ๓๘ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนอาจขอให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทบทวนได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดังกล่าวมีพยานหลักฐานใหม่ อันแสดงให้เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้มีการกระทำความผิดตามที่กล่าวหาหรือกระทำความผิดในฐานความผิดที่แตกต่างจากที่ถูกกล่าวหา ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

ในการพิจารณาทบทวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาพยานหลักฐานโดยละเอียด เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนดำเนินการต่อไปตามมตินั้น

มาตรา ๔๑ ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ใดไม่ดำเนินการตามมาตรา ๓๘ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้นั้นจงใจปฏิบัติหน้าที่ขัดต่อกฎหมาย และให้ถือว่าเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทุจริตต่อหน้าที่ หรือบกพร่องต่อหน้าที่อย่างร้ายแรง แล้วแต่กรณีตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา

มาตรา ๔๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยตามมาตรา ๓๘ ได้ เพราะเหตุกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหาไม่ให้อำนาจไว้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานนายกรัฐมนตรี และให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอแนะได้

ในการสั่งลงโทษหรือสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือสั่งการอย่างอื่นตามวรรคหนึ่งให้นายกรัฐมนตรีพิจารณาตามรายงานการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยไม่ต้องดำเนินการสอบสวนอีก

ในกรณีตามวรรคหนึ่งที่นายกรัฐมนตรีสั่งลงโทษถึงออกจากงานหรือให้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกหรือให้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือในกรณีที่ผู้นั้นมีสัญญาจ้างกับหน่วยงานของรัฐ ให้ถือว่าคำสั่งให้ออกนั้นเป็นการบอกเลิกสัญญาจ้างโดยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยได้ด้วย

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนไม่อาจดำเนินการทางวินัยได้เพราะเหตุที่พ้นระยะเวลาตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๓๑

มาตรา ๔๓ เมื่อผู้ถูกลงโทษทางวินัยตามมาตรา ๓๘ อุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. และ ก.พ.ค. ยกอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบ หรือถือว่ารับทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. แต่ในกรณี

ที่ ก.พ.ค. วินิจฉัยว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้ส่งคำวินิจฉัยนั้น ไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ท. เพื่อพิจารณาทบทวน ผลการทบทวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการไปตามนั้น ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษไม่เห็นด้วย กับผลการทบทวนดังกล่าว ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุดได้ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่าได้รับทราบผลการทบทวนนั้น

ผู้ถูกลงโทษซึ่งไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ.ค. ตามวรรคหนึ่ง มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาล ปกครองได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบหรือถือว่าได้รับทราบคำสั่งลงโทษ โดย ไม่ต้องอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกลงโทษ

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่การกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๓๘ เป็น ความผิดทางอาญาที่มีใช้เป็นความผิดอันยอมความได้ด้วย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวน รายงาน เอกสาร และความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีต่อไป โดยให้ถือว่า การดำเนินการและสำนวน การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนของ พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริง รายงาน เอกสาร หรือ ความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ที่ได้รับยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้พนักงาน อัยการแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบเพื่อไต่สวนเพิ่มเติม โดยให้ระบุข้อที่ ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. จะร่วมกับอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานร่วมกันเพื่อไต่สวนเพิ่มเติมก็ได้

ในกรณีที่พนักงานอัยการเห็นควรสั่งไม่ฟ้อง แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติ ยืนยันให้ฟ้อง ให้ส่งเรื่องให้อัยการสูงสุดวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอัยการสูงสุดให้เป็นที่สุด

ให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับกับการไม่ยื่นอุทธรณ์หรือฎีกา ถอนฟ้อง ถอนอุทธรณ์ หรือถอนฎีกา ด้วยโดยอนุโลม

ในกรณีที่ความผิดทางอาญามาตรวรรคหนึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้และ หน่วยงานของรัฐเป็นผู้เสียหาย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐ เพื่อดำเนินการตามสมควรต่อไป

มาตรา ๔๕ กรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นบุคคลที่อยู่ในอำนาจศาลทหาร ในการดำเนินคดีอาญาตามมาตรา ๔๔ ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของอัยการทหาร และในการดำเนินการตามมาตรา ๔๔ วรรคสาม ให้อัยการสูงสุดเป็นอัยการทหารตามกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลทหาร

มาตรา ๔๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ใด และปรากฏว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดความเสียหายหรือเป็นการละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐ หรือมีกรณีที่ออกเอกสารสิทธิหรือก่อให้เกิดสิทธิแก่บุคคลใดขึ้นโดยมิชอบ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบเพื่อดำเนินการหาตัวผู้รับผิดชอบใช้ความเสียหายหรือพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิหรือสิทธิดังกล่าวแล้วแต่กรณีโดยเร็ว แล้วรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบ

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐมิได้ดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. รายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบ และเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๔๗^{๒๓} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๘^{๒๔} (ยกเลิก)

มาตรา ๔๙^{๒๕} (ยกเลิก)

มาตรา ๕๐^{๒๖} (ยกเลิก)

^{๒๓} มาตรา ๔๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๔} มาตรา ๔๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๕} มาตรา ๔๙ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๒๖} มาตรา ๕๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

หมวด ๓

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

มาตรา ๕๑ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรมที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง โดยมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ควบคุมดูแลและรับผิดชอบการปฏิบัติราชการของสำนักงานต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. และเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน โดยมีรองเลขาธิการเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ ^{๒๗}

สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐอื่นที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหการทุจริต

(๓) ประสานงานและให้ความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

(๓/๑) ดำเนินการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมตลอดทั้งรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส รวมทั้งเสริมสร้างทัศนคติและค่านิยมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ^{๒๘}

(๔) รวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริต

^{๒๗} มาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๒๘} มาตรา ๕๑ วรรคสอง (๓/๑) เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

(๕) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริต

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้และกฎหมายอื่น หรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มอบหมาย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ใน (๓) ให้สำนักงานหารือและทำความเข้าใจร่วมกันกับสำนักงาน ป.ป.ช.

ในการดำเนินการตาม (๓/๑) ถ้าคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้กำหนดมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องไว้ให้สำนักงานให้ความร่วมมือและดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรการและกลไกดังกล่าว^{๒๙}

มาตรา ๕๑/๑^{๓๐} ให้เลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อโปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง ตามผลการคัดเลือกของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยความเห็นชอบของวุฒิสภา

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เป็นผู้คัดเลือกบุคคลเพื่อดำรงตำแหน่งเลขาธิการแล้วเสนอนายกรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป

ในการคัดเลือกตามวรรคสอง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. หารือกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วย

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของสำนักงาน ให้สำนักงานมีคณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง โดยให้ถือว่าประธานกรรมการมีฐานะเป็นประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง และเลขาธิการมีฐานะเป็นรองประธานอนุกรรมการสามัญประจำกระทรวง

^{๒๙} มาตรา ๕๑ วรรคสี่ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๓๐} มาตรา ๕๑/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕๑/๒^{๓๑} ในการดำเนินการตามมาตรา ๕๑ วรคสอง (๓/๑) ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเพื่อให้คำแนะนำช่วยเหลือ และร่วมมือกันดำเนินการกับสำนักงาน

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งให้ประกอบด้วยเลขาธิการเป็นประธานกรรมการ รองเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่เลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมอบหมาย ผู้แทนจาก ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ไม่เกินสี่คน และผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ โดยให้เลขาธิการแต่งตั้ง ข้าราชการในสำนักงานเป็นเลขานุการหนึ่งคน และผู้ช่วยเลขานุการไม่เกินสองคน

การแต่งตั้งผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิ ตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยให้ผู้แทนจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม และผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรง ตำแหน่งคราวละสามปี

ให้ประธานกรรมการและกรรมการตามวรรคสองได้รับเบี้ยประชุม และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๕๒^{๓๒} ให้พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. และข้าราชการใน สำนักงานเป็นผู้ดำรงตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการ พลเรือน

ให้พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่ง ในทำนองเดียวกันกับค่าตอบแทนพิเศษประจำตำแหน่งพนักงานได้ส่วนและผู้ช่วย พนักงานได้ส่วนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

^{๓๑} มาตรา ๕๑/๒ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๓๒} มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

มาตรา ๕๒/๑^{๓๓} การแต่งตั้งพนักงาน ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แต่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสังกัดสำนักงาน ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับไม่ต่ำกว่า ข้าราชการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมายและสอบไล่ได้ เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าหกปี

(๒) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททางกฎหมายและสอบไล่ได้ เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจัยคดี หรือการให้ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทางกฎหมาย และเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจัยคดี หรือการให้ความเห็น ทางกฎหมายไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าสอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนัก อบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาด้วย ระยะเวลาสองปีให้ลดเหลือหนึ่งปี

(๔) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางกฎหมาย หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอย่างน้อยสองสาขา หรือสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท และเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์ในการสอบสวนข้อเท็จจริงและวินิจัยคดี หรือการให้ ความเห็นทางกฎหมายไม่น้อยกว่าแปดปี

(๕) สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาที่ขาดแคลนและจะยัง ประโยชน์ต่อการดำเนินการไต่สวนของสำนักงานเป็นอย่างยิ่ง และผ่านการอบรม หลักสูตรการไต่สวน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด และรับราชการใน สำนักงานหรือสำนักงาน ป.ป.ช. มาแล้วไม่น้อยกว่าระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสี่ปี

^{๓๓} มาตรา ๕๒/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

การแต่งตั้งหัวหน้าพนักงาน ป.ป.ท. ให้แต่งตั้งจากข้าราชการในสังกัดสำนักงาน ซึ่งรับราชการในสำนักงานมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี และได้รับแต่งตั้งให้เป็นพนักงาน ป.ป.ท. มาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหัวหน้า ในการดำเนินการได้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด^{๓๔}

มาตรา ๕๓ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานอาจ จัดให้มีมาตรการคุ้มครองเบื้องต้นสำหรับผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์ กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำหรือผู้ที่แจ้งเบาะแส หรือข้อมูลใดเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐ หรือข้อมูลอื่นอันเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๔ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าคดีใดสมควรให้จัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือแก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้มีมาตรการในการคุ้มครองบุคคลดังกล่าว โดยให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวเป็นพยานที่มีสิทธิได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. เสนอความเห็นด้วยว่า สมควรใช้มาตรการทั่วไป หรือมาตรการพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยาน ในคดีอาญาสำหรับบุคคลดังกล่าวด้วย

ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิ อย่างหนึ่งอย่างใดของบุคคลตามวรรคหนึ่งหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลดังกล่าว เพราะมีการกระทำความผิดอาญา โดยเจตนา เนื่องจากการดำเนินการหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูล ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ให้บุคคลนั้นมีสิทธิยื่นคำร้องต่อหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อขอรับค่าตอบแทนเท่าที่จำเป็นและสมควรตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยาน ในคดีอาญาด้วย

^{๓๔} มาตรา ๕๒/๑ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๕๕ คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจจัดให้มีรางวัลตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใดแก่บุคคลตามมาตรา ๕๓ ตามระเบียบที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นว่าการดำเนินการหรือให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลของบุคคลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างยิ่ง และสมควรได้รับการยกย่องให้เป็นแบบอย่างแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนโดยทั่วไป คณะกรรมการ ป.ป.ท. อาจเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน และระดับตำแหน่งให้แก่บุคคลนั้นเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๕๗ ในกรณีบุคคลตามมาตรา ๕๓ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเมื่อบุคคลนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ว่าหากยังคงปฏิบัติหน้าที่ในสังกัดเดิมต่อไป อาจถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม อันเนื่องจากการกล่าวหาหรือการให้ถ้อยคำ หรือแจ้งเบาะแสหรือข้อมูลนั้น และคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าน่าจะมีเหตุดังกล่าว ให้เสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการให้ได้รับความคุ้มครองหรือมีมาตรการอื่นใดตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๕๗/๑^{๓๕} ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดมีส่วนเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเพราะถูกผู้บังคับบัญชาสั่งการให้ทำ ถ้าได้ทำหนังสือโต้แย้งหรือให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งหรือให้ยืนยันคำสั่งแล้ว หรือได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบถึงเบาะแส ข้อมูล หรือข้อเท็จจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้กระทำการนั้น ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งสำเนาเรื่องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ และให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นได้แจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว

^{๓๕} มาตรา ๕๗/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

มาตรา ๕๘ บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหา รายใดซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำผิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหา รายอื่น หากได้ให้ถ้อยคำหรือแจ้งเบาะแส หรือข้อมูลอันเป็นสาระสำคัญในการที่จะใช้เป็นพยานในการวินิจฉัยชี้มูลการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายอื่นนั้น หากคณะกรรมการ ป.ป.ท. เห็นสมควรจะกันผู้นั้นไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. กำหนด

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติให้กันบุคคลไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้ดำเนินคดีอาญาหรือดำเนินการทางวินัยกับบุคคลซึ่งถูกกันไว้เป็นพยานนั้น และบุคคลนั้นอาจได้รับความช่วยเหลือได้ตามสมควรจนคดีถึงที่สุด เว้นแต่บุคคลนั้นฝ่าฝืนหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข การกันไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่ง ^{๓๖}

การคุ้มครองตามวรรคสอง ย่อมได้รับความคุ้มครองทั้งตำแหน่งของพยานที่ดำรงตำแหน่งอยู่และการเลื่อนขั้นเงินเดือนรวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นด้วย เว้นแต่บุคคลนั้นไม่สมควรได้รับการคุ้มครอง เมื่อคำนึงถึงพฤติการณ์และสภาพของการกระทำผิดแล้ว หรือฝ่าฝืนเงื่อนไขการกันไว้เป็นพยาน ^{๓๗}

หมวด ๓/๑

มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ ^{๓๘}

มาตรา ๕๘/๑ ในกรณีดังต่อไปนี้ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๑๗ (๒) โดยเร็ว

^{๓๖} มาตรา ๕๘ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๓๗} มาตรา ๕๘ วรรคสาม เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

^{๓๘} หมวด ๓/๑ มาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐ มาตรา ๕๘/๑ ถึง มาตรา ๕๘/๓ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

(๑) เมื่อปรากฏว่ากฎหมาย กฎ ข้อบังคับ หรือมาตรการใดล้ำสมัย ขาดประสิทธิภาพ หรือขาดการบังคับใช้อย่างทั่วถึง เป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการทุจริตในภาครัฐ หรือเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ ให้เกิดผลดีต่อราชการได้

(๒) เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ไม่บรรลุผล เพราะไม่มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับวินัย หรือมาตรการ ที่จำเป็น

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเห็นว่ามีการผิดตาม (๑) เกิดขึ้นและ เป็นกรณีที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้มูลว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิด หากการกระทำ ของผู้ถูกกล่าวหา นั้นเป็นไปโดยสุจริตและเป็นไปเพื่อประโยชน์ของทางราชการ คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีความเห็นให้ลดโทษหรือไม่ลดโทษผู้ถูกกล่าวหา นั้นก็ได้ และเมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนของผู้ถูกกล่าวหา นั้นสั่งการตาม ความเห็นคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้นแล้ว ให้ถือว่าชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลที่ใช้บังคับกับผู้ถูกกล่าวหา นั้น^{๓๙}

มาตรา ๕๘/๒^{๔๐} เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการทุจริตในภาครัฐหรือเพื่อ ขจัดความเดือดร้อนของประชาชนจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ ของรัฐ เมื่อความปรากฏต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานว่าหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใดมีวิธีปฏิบัติหรือการดำเนินการ ที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ให้สำนักงานแจ้งให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐทราบเพื่อดำเนินการปรับปรุง แก้ไขหรือระงับการกระทำดังกล่าวโดยเร็วต่อไป

(๑) ไม่เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการพิจารณา อนุญาตของทางราชการ

^{๓๙} มาตรา ๕๘/๑ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๔๐} มาตรา ๕๘/๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

(๒) เป็นเหตุให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้บริการหรือประชาชน

(๓) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง

ในกรณีมีการกระทำตาม (๑) ให้สำนักงานแจ้งคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบ เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไปด้วย

เมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งและแจ้งผลการดำเนินการหรือแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและระยะเวลาในการดำเนินการให้สำนักงานทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐไม่ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สำนักงานประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๕๘/๓ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. หรือสำนักงานพบว่า การดำเนินโครงการใดมีการกำหนดวงเงินสูงเกินที่เป็นจริงหรือไม่คุ้มค่า ให้แจ้งให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๙ ให้สำนักงานจัดทำบัญชีเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. รับไว้พิจารณาและผลการดำเนินการ เพื่อส่งให้สำนักงาน ป.ป.ช. ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทราบ เพื่อเป็นการประสานงานตามระยะเวลา วิธีการ และรายการที่ตกลงร่วมกัน

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการอนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน และพนักงาน ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ โดยให้มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนด้วย เว้นแต่อำนาจในการจับ การควบคุมตัว และการปล่อยชั่วคราวให้เป็นไปตามมาตรา ๑๙/๒^{๔๑}

มาตรา ๖๑^{๔๒} ค่าใช้จ่ายในเรื่องดังต่อไปนี้ รวมทั้งวิธีการเบิกจ่าย ให้เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีโดยได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

(๑) การไต่สวน การแสวงหาข้อมูล และการรวบรวมพยานหลักฐาน

(๒) การมาช่วยปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๘ (๔)

(๓) การดำเนินการอื่นใดอันจำเป็นแก่การป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๑/๑^{๔๓} ในการดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีไปในระหว่างถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาของศาล มิให้นับระยะเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ และเมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนีไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๘ มาใช้บังคับ

^{๔๑}มาตรา ๖๐ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๔๒}มาตรา ๖๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

^{๔๓}มาตรา ๖๑/๑ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่มาให้อัยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือไม่ดำเนินการใด ๆ ตามมาตรา ๑๘ (๑) และ (๒) โดยไม่มีเหตุอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓^{๔๔} ยกเลิก

มาตรา ๖๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวน หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำของคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรรมการ อนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. เจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. หรือบุคคลซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. แต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใด และการกระทำนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๘/๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท^{๔๕}

มาตรา ๖๕ กรรมการ อนุกรรมการ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ผู้ใดกระทำการทุจริตในภาครัฐ ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

^{๔๔} มาตรา ๖๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

^{๔๕} มาตรา ๖๔ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๖๖ ให้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๗ ให้กระทรวงยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงาน ก.พ. สำนักงานงบประมาณและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำโครงสร้างสำนักงาน กรอบอัตรากำลังข้าราชการและพนักงานราชการและกำหนดงบประมาณ รวมถึงการดำเนินการอื่นใดอันจำเป็น เพื่อรองรับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ในระยะเริ่มแรก การกำหนดโครงสร้าง อัตรากำลังและงบประมาณตามวรรคหนึ่ง ต้องรองรับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐในเขตพื้นที่ตามความจำเป็นและเหมาะสมด้วย

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันรัฐบาลมีนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่ยังไม่มีส่วนราชการในส่วนของผู้บริหารที่มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตโดยตรง ทำให้รัฐบาลไม่สามารถกำกับดูแลและผลักดันเพื่อให้การดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งเป็นองค์กรอิสระที่มีอำนาจในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐมีภารกิจที่อยู่ในความรับผิดชอบจำนวนมาก สมควรที่จะมีส่วนราชการในฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านนโยบายดังกล่าว และเป็นศูนย์กลางประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในฝ่ายบริหารสามารถดำเนินการในลักษณะบูรณาการและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙^{๔๖}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๒๓ บรรดาการดำเนินการใด ๆ ที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการไต่สวน พนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้กระทำไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้

มาตรา ๒๔ ให้กรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นกรรมการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

^{๔๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓ ตอนที่ ๓๘ ก /หน้า ๓๙ /๒๙ เมษายน ๒๕๕๙

มาตรา ๒๕ ให้เลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นเลขาธิการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๖ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นพนักงาน ป.ป.ท. และเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังมีผลใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้มีข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ปัจจุบันการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีกระบวนการไต่สวนและการดำเนินการล่าช้า และก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติซึ่งไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์และรูปแบบของการทุจริตที่มีความซับซ้อนยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว สมควรปรับปรุงกระบวนการไต่สวน และกำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รวมทั้งพนักงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐได้ช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ได้มีการปรับปรุงโครงสร้างของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ในส่วนของการได้มา องค์ประกอบ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม และการพ้นจากตำแหน่งของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง เพื่อให้มีความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ อันจะมีผลให้การป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐบรรลุผลและเกิดประโยชน์แก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑^{๔๗}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^{๔๗}ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๓๓ ก /หน้า ๓๙ /๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่รัฐมีหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และให้ความรู้แก่ประชาชนถึงอันตรายที่เกิดจากการทุจริต และประพฤติมิชอบทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน และจัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างเข้มงวด รวมทั้งกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนรวมตัวกันเพื่อมีส่วนร่วมในการรณรงค์ให้ความรู้ต่อต้าน หรือชี้เบาะแส โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐ สมควรกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐสามารถมีส่วนร่วมในการดำเนินการในเรื่องดังกล่าว และเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับมาตรการและกลไกที่เกี่ยวข้องที่กำหนดขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต นอกจากนี้ สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันและเพื่อรองรับอำนาจหน้าที่ในเรื่องดังกล่าวที่จะกำหนดให้แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ โดยกำหนดให้มีคณะกรรมการเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว รวมทั้งเพิ่มเติมมาตรการในการคุ้มครองบุคคลที่ถูกกันไว้เป็นพยาน และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรการป้องกันการทุจริตในภาครัฐให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๘^{๔๘}

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

^{๔๘}ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๔๒ ตอนที่ ๗ ก /หน้า ๕ /๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

มาตรา ๔ ให้แก้ไขคำว่า “ได้สวนข้อเท็จจริง” ในพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นคำว่า “ได้สวน” ทุกแห่ง

มาตรา ๒๐ การใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. คณะอนุกรรมการ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พนักงาน ป.ป.ท. หรือเจ้าหน้าที่ ป.ป.ท. ได้ดำเนินการไปแล้วโดยชอบตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้เป็นอันใช้ได้ ส่วนการดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ท. จะมีมติเป็นอย่างอื่นก็ได้

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามที่กำหนดในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่การนับระยะเวลาดังกล่าวให้นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้นับระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๑ ดังกล่าว

มาตรา ๒๑ บรรดาระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่ง และมติที่ออกตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ แต่ให้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมหรือออกใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
ยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ และให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ดำเนินการ
ไต่สวนถึงเหตุแห่งความล่าช้านั้น แล้วรายงานให้คณะรัฐมนตรีทราบและเผยแพร่
ผลการไต่สวนนั้นให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป ในกรณีที่ผลการไต่สวนปรากฏว่า
เป็นกรณีที่ไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่าเป็นเหตุบกพร่องต่อหน้าที่ของเลขาธิการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และเจ้าหน้าที่ของ
สำนักงาน ป.ป.ท. ที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๒ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติ
มาตรา ๒๓๔ (๒) และวรรคสองของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีหน้าที่และอำนาจไต่สวน
และวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิด
ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และ
การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ในกรณีจำเป็นจะมอบหมายให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่
และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทนในเรื่อง
ที่มีใช้ความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับ ตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตก็ได้ ซึ่งบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราช
บัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวมีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหน้าที่และอำนาจ
ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ และการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทุจริตในภาครัฐตามพระราชบัญญัติมาตรการ
ของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ สมควรมีการ
ปรับปรุงหน้าที่ อำนาจ และการปฏิบัติงานของคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตในภาครัฐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ประกอบกับสภาพการณ์ปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงไป
สมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการประพจน์มิชอบให้ครอบคลุม

การตรวจสอบการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐมากขึ้น และกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยตรงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐและสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เพื่อให้เป็นกลไกในฝ่ายบริหารสำหรับตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอีกทางหนึ่ง รวมทั้งสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีประสิทธิภาพ เกิดความรวดเร็ว สุจริต และเที่ยงธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เขต ๑ - ๙

โดยที่กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๖ กำหนดให้สำนักงานป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ - ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่
ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ดังนั้น เพื่อให้มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย
ตลอดจนความชัดเจนต่อการปฏิบัติงานในพื้นที่รับผิดชอบ จึงเป็นการสมควรกำหนด
เขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เขต ๑ - ๙

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงาน
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ นายกรัฐมนตรี
จึงออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่ของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ในภาครัฐ เขต ๑ - ๙ ดังต่อไปนี้

๑. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๑ มีหน้าที่
และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ชัยนาท นนทบุรี พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี
สิงห์บุรี สมุทรปราการ สระบุรี และอ่างทอง

๒. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๒ มีหน้าที่
และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี จันทบุรี ฉะเชิงเทรา ตราด นครนายก ปราจีนบุรี
สระแก้ว และระยอง

๓. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๓ มีหน้าที่
และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ ยโสธร สุรินทร์ ศรีสะเกษ
อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี

๔. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๔ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร มหาสารคาม เลย นครพนม ร้อยเอ็ด สกลนคร หนองบัวลำภู หนองคาย อุดรธานี และบึงกาฬ

๕. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๕ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน พะเยา แพร่ ลำพูน และลำปาง

๖. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๖ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี

๗. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๗ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดนครปฐม กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สุพรรณบุรี สมุทรสงคราม และสมุทรสาคร

๘. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๘ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี กระบี่ ชุมพร ภูเก็ต นครศรีธรรมราช พังงา และระนอง

๙. สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เขต ๙ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่จังหวัดสงขลา ตรัง นราธิวาส ปัตตานี พัทลุง ยะลา และสตูล

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

เศรษฐา ทวีสิน

นายกรัฐมนตรี

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจ
ของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของสำนักปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ และกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ให้เป็นปัจจุบัน รวมทั้งเพื่อให้สอดคล้องกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ ซึ่งกำหนดให้กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ มีหน้าที่และอำนาจในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ไม่ได้กำหนดในรายละเอียดว่าเป็นส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐใด ซึ่งอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อนต่อการปฏิบัติงาน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติงาน จึงเป็นการสมควรที่จะกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับข้อ ๑๑ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ จึงออกประกาศกำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ดังต่อไปนี้

๑. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ รับผิดชอบส่วนราชการในสังกัดกลุ่ม
กระทรวงด้านความมั่นคง ได้แก่

- ๑) กระทรวงกลาโหม
- ๒) กระทรวงการต่างประเทศ
- ๓) กระทรวงมหาดไทย
- ๔) กระทรวงยุติธรรม

๒. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๒ รับผิดชอบส่วนราชการในสังกัดกลุ่ม
กระทรวงด้านเศรษฐกิจและกลุ่มกระทรวงด้านสังคม

๒.๑ กลุ่มกระทรวงด้านเศรษฐกิจ ได้แก่

- ๑) กระทรวงการคลัง
- ๒) กระทรวงพาณิชย์
- ๓) กระทรวงคมนาคม
- ๔) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๕) กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- ๖) กระทรวงพลังงาน
- ๗) กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม
- ๘) กระทรวงอุตสาหกรรม
- ๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๒.๒ กลุ่มกระทรวงด้านสังคม ได้แก่

- ๑) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- ๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- ๓) กระทรวงศึกษาธิการ
- ๔) กระทรวงวัฒนธรรม
- ๕) กระทรวงสาธารณสุข
- ๖) กระทรวงแรงงาน

๓. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๓ รับผิดชอบหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
ได้แก่

- ๑) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- ๒) การไฟฟ้านครหลวง
- ๓) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- ๔) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
- ๕) การประปานครหลวง
- ๖) การประปาส่วนภูมิภาค
- ๗) องค์การจัดการน้ำเสีย
- ๘) การเคหะแห่งชาติ
- ๙) การยาสูบแห่งประเทศไทย
- ๑๐) โรงงานไฟ
- ๑๑) องค์การสุรา
- ๑๒) โรงพิมพ์ตำรวจ
- ๑๓) การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- ๑๔) บริษัท กรุงเทพ จำกัด
- ๑๕) การทางพิเศษแห่งประเทศไทย
- ๑๖) การรถไฟแห่งประเทศไทย
- ๑๗) การรถไฟฟ้ามหานครแห่งประเทศไทย
- ๑๘) องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
- ๑๙) บริษัท ขนส่ง จำกัด
- ๒๐) การท่าเรือแห่งประเทศไทย
- ๒๑) บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- ๒๒) บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด
- ๒๓) สถาบันการบินพลเรือน
- ๒๔) บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด
- ๒๕) บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน)
- ๒๖) สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล

- ๒๗) องค์การตลาด
- ๒๘) องค์การคลังสินค้า
- ๒๙) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- ๓๐) บริษัท สหโรงแรมและการท่องเที่ยว จำกัด
- ๓๑) บริษัท ธนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด
- ๓๒) ธนาคารออมสิน
- ๓๓) ธนาคารอาคารสงเคราะห์
- ๓๔) ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
- ๓๕) ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
- ๓๖) ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
- ๓๗) บริษัทประกันสินเชื่อบุคคลและประกันภัยแห่งประเทศไทย
- ๓๘) ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
- ๓๙) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้
- ๔๐) องค์การสวนพฤกษศาสตร์
- ๔๑) องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย
- ๔๒) องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร
- ๔๓) องค์การสะพานปลา
- ๔๔) สำนักงานธนาคุณ
- ๔๕) การกีฬาแห่งประเทศไทย
- ๔๖) องค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
- ๔๗) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- ๔๘) องค์การพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์แห่งชาติ
- ๔๙) องค์การเภสัชกรรม
- ๕๐) บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)
- ๕๑) การยางแห่งประเทศไทย
- ๕๒) บริษัท บริหารสินทรัพย์ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย จำกัด
- ๕๓) ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

๔. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๔ รับผิดชอบส่วนราชการและหน่วยงาน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่

๑) กรุงเทพมหานคร

๒) หน่วยงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ตามที่เลขาธิการ
คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมอบหมายให้ดำเนินการ

๕. กองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๕ รับผิดชอบส่วนราชการและหน่วยงาน
ในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี หน่วยงานไม่สังกัดกระทรวง ทบวง สำนักนายกรัฐมนตรี
และองค์การมหาชน ได้แก่

๑) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๒) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๓) สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๔) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ

๕) สำนักงบประมาณ

๖) สำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

๗) สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๘) สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

๙) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑๐) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

๑๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

๑๒) สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ

๑๓) สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ

และการสร้างความสามัคคีปรองดอง

๑๔) สำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ

๑๕) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ

๑๖) สำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่อง
มาจากพระราชดำริ

๑๗) สำนักงานราชบัณฑิตยสถาน

๑๘) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- ๑๙) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- ๒๐) สำนักงานคณะกรรมการตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ๒๑) สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
- ๒๒) สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
- ๒๓) ธนาคารแห่งประเทศไทย
- ๒๔) โรงเรียนมหิตลิวทยาสุรณ
- ๒๕) สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน)
- ๒๖) โรงพยาบาลบ้านแพ้ว (องค์การมหาชน)
- ๒๗) สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
- ๒๘) สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
- ๒๙) ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)
- ๓๐) สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)
- ๓๑) สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน)
- ๓๒) สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (องค์การมหาชน)
- ๓๓) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)
- ๓๔) สถาบันส่งเสริมศิลปหัตถกรรมไทย (องค์การมหาชน)
- ๓๕) สถาบันวิจัยและพัฒนาอัญมณีและเครื่องประดับแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๓๖) สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)
- ๓๗) สำนักงานความร่วมมือพัฒนาเศรษฐกิจกับเพื่อนบ้าน (องค์การมหาชน)
- ๓๘) สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)

- ๓๙) สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)
- ๔๐) สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๔๑) องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)
- ๔๒) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)
- ๔๓) สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
- ๔๔) สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำ (องค์การมหาชน)
- ๔๕) สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๔๖) สำนักงานพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระเกียรติ
- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (องค์การมหาชน)
- ๔๗) สถาบันรับรองคุณภาพสถานพยาบาล (องค์การมหาชน)
- ๔๘) หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)
- ๔๙) สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- ๕๐) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- ๕๑) สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
- ๕๒) สถาบันบริหารจัดการธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)
- ๕๓) ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ (องค์การมหาชน)
- ๕๔) ศูนย์คุณธรรม (องค์การมหาชน)
- ๕๕) สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย (องค์การมหาชน)
- ๕๖) สถาบันส่งเสริมความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อม
ในการทำงาน (องค์การมหาชน)
- ๕๗) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (องค์การมหาชน)
- ๕๘) สถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีระบบราง (องค์การมหาชน)
- ๕๙) สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- ๖๐) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ
- ๖๑) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- ๖๒) สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

- ๖๓) สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
- ๖๔) สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- ๖๕) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
- ๖๖) กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- ๖๗) สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
- ๖๘) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
- ๖๙) สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา
- ๗๐) สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
- ๗๑) สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
- ๗๒) สถาบันอนุญาโตตุลาการ
- ๗๓) สำนักงานนโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ
- ๗๔) สถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
- ๗๕) สำนักงานกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์
- ๗๖) สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๗๗) สถาบันวัคซีนแห่งชาติ
- ๗๘) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- ๗๙) สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ
- ๘๐) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม
- ๘๑) สำนักงานกองทุนน้ำมันเชื้อเพลิง
- ๘๒) สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ
- ๘๓) สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- ๘๔) สถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ
- ๘๕) หน่วยงานรัฐอื่น นอกเหนือจากข้อ ๑ - ๘๔ ซึ่งมีใช้ส่วนราชการและมีใช้รัฐวิสาหกิจ

ทั้งนี้ ให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบและอำนาจรวมตลอดไปถึงส่วนราชการ และหน่วยงานภาครัฐในสังกัดและไม่สังกัดกระทรวง ทบวง สำนักงานรัฐมนตรี องค์การมหาชน และรัฐวิสาหกิจที่จะจัดตั้งขึ้นใหม่ ตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องด้วย

การดำเนินการในหน้าที่และอำนาจของกองปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ เรื่อง กำหนดส่วนราชการและหน่วยงานภาครัฐที่อยู่ในอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ของสำนักงานปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ๑ - ๕ ก่อนวันที่ประกาศนี้จะมีผลใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นการดำเนินการโดยชอบตามประกาศฉบับนี้และให้ดำเนินการต่อไป จนแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ภูมิวิศาล เกษมสุข

เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พลังศรัทธา พลังล่าทุจริต”

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (สำนักงาน ป.ป.ท.)

๙๙ หมู่ ๔ อาคารซอฟต์แวร์ปาร์ค ถนนแจ้งวัฒนะ ตำบลคลองเกลือ

อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

โทร. ๐ ๒๕๐๒ ๖๖๗๐-๘๐ โทรสาร ๐ ๒๕๐๒ ๖๖๓๒

รับเรื่องร้องเรียน/แจ้งเบาะแส สายด่วน ๑๒๐๖

www.pacc.go.th | #prpacc